

forelaa for os, mente vi derfor, at der kunde undværes en fast Medhjælper. Men selvfølgelig, naar der foreligger flere Oplysninger om Sagen, maa den overvejes paa ny. Den ærede Minister mente, at Bevillingen til Tegninger af danske Kirker ikke godt kunde gøre Hyldest, medmindre den blev bevilget paa 5 Aar, som oprindelig foreslaaet, og troede ikke, at man kunde komme igennem med en Bevilling paa 3 Aar, som af Udvalget foreslaaet, idet han udviklede, at der var en Del Tegninger, som saa ikke vilde blive benyttede. Det er ganske rigtigt, det vil der være, men saa vidt jeg ved, ere disse Tegninger meget spredte. Det er Tegninger af en Kirke hist og en Kirke her, uden at der er nogen Plan deri, og jeg kan ikke se, at Ulykken vilde være stor, om ogsaa en Del af disse spredte Tegninger ikke bleve benyttede. Jeg udviklede forleden, hvilke Grupper af Tegninger, der vare behandlede og vare færdige, og hvilke der i den nærmeste Tid kunde blive færdige, og naar disse Grupper vare blevne færdige, mente Udvalget, at man kunde standse med dette Arbejde. Endelig skal jeg gøre en lille Bemærkning i Anledning af den ærede Ministers Udtalelse om Købet af Kammerherre Scavinius' Kortsamling. Den ærede Minister udtalte, at det næppe var rigtigt, naar jeg havde sagt, at vi havde en stor Del af disse Kort i vore Samlinger, f. Eks. i det kgl. Bibliotek. Derom skal jeg ikke udtale andet, end at der i den Skrivelse, Udvalget har modtaget desangaaende, staar, at det vel forholder sig saaledes, at Staten er i Besiddelse i det mindste af en Del af disse, idet de findes i Kortværker og Kortsamlinger i det store kgl. Bibliotek, og det ophyses endvidere i de Bilag, vi have faaet, at en større Del af denne Samling ikke har nogen særdeles stor Værdi, medens der ganske vist — som jeg nævnte forleden — er enkelte Kort, som have ganske særegen Værdi, som f. Eks. de over Nyttedistrikterne. Der er andre, hvis Værdi man staar temmelig tvivlende overfor, fordi man ikke ved, om det er Originaler, Tegninger efter originale Kort eller Kort, der ikke kunne tillægges nogen Autoritet. Jeg kan imidlertid tilføje, at Udvalget selvfølgelig vil overveje denne Sag omhyggelig, hvis der virkelig skulde fremkomme Oplysninger om, at Samlingen indeholder Kort af saadan Værdi, at der var Grund for os til at købe den for den forlangte Sum.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardenfleth): Det er kun nogle saa Bemærkninger, jeg finder

Anledning til at gøre. Det ærede Medlem fra Bogen (M. Nielsen) omtalte den af Udvalget til Nægtelse indstillede Bevilling til Tilvejebringelse af Tegninger og til sagkyndig Assistance for vedkommende Syn ved Udfættelser af Byggearbejder ved Kirker, og han ytrede, at der forelaa allerede saa mange Tegninger af Kirkebygninger, at det kunde være tilstrækkelig Vejledning for det almindelige Syn. Det ærede Medlem henpegede endvidere paa, at det, det kom an paa for Provstesyndet, var at saa virkelig dygtige Haandværkere til at deltage i Synet. Det sidste skal jeg ganske sikkert erkende for rigtigt. Jeg haaber, at det over alt i Landet er Provsterne magtpaaliggende at saa en virkelig sagkyndig Assistance ved Synet. Jeg har slet ingen Grund til at tro andet, end at Forholdene, som de ere for Tiden, ikke give grundet Anledning til Misnøje. Men naar Provsten i Forening med Haandværkerne, som han arbejder sammen med, ikke tror sig i Stand til at bedømme, hvor vidt en Restauration af et Kirkevindue eller en Kirkedør eller maaste mange Kirkevinduer i samme Kirkebygning skulle restaureres paa den ene eller anden Maade, saa er Synet naturligvis henvist til at indberette dette til Ministeriet og i Henhold til § 33 i Loven af 19de Februar 1861 begære et særligt Syn. Med Hensyn til Fortolkningen af Lovbestemmelserne kan jeg ganske sikkert ikke erklære mig enig med den ærede Ordfører i, at den i og for sig ikke skulde hjemle det almindelige Syn Ret til at forlange særligt Syn nedsat. Der staar jo Ordene: „For saa vidt de foreslaaede Arbejder ere af en saadan Bestaffenhed“, altsaa „Bestaffenheden“ er det, hvis Bedømmelse er overladt til Synet. Nu følger det af Sagens Natur, at naar Provstesyndet ved, at Ministeriet har stillet Assistance til Raadighed uden for et særligt Syn, saa begæres der heller ikke særligt Syn nedsat, og Ministeriet vil selvfølgelig helst undgaa Anvendelsen af særlige Syn for at undgaa de dermed forbundne store Bekostninger. Jeg maa imidlertid hævde, at hvis Provstesyndet forlanger et særligt Syn, er Ministeriet efter denne Lovbestemmelse ikke i Stand til at nægte et saadant. Jeg tror derfor, at det er praktisk at faa et saadant Veløb til Raadighed for at komme de almindelige Syn til Hjælp.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) beklagede baade Udvalgets og min Stilling til Forslaget om Bevillingen af et Veløb til et Maleri, som skulde tjene til Minde om Hans Tausen i Ribe Domkirke. Ja, min Stilling har jo været bestemt af Udvalget, og ganske vist